

Kızkulesi

– HasanÖzaydın · 08 Mayıs 2018

KIZKULESİ

İstanbul'a gelince görmediğim,gezmediğim yerleri görmek olacak diye sıralama yaparım.Kızkulesi efsanesini yıllar önce İstanbul'u görmeden önce duymuştum.O zamanlar bir şiir de yazmıştım Kızkulesi diye.

Eminönünden vapurla Üsküdar'a geçip oradan da yayan hedefe varacaktım.

Vapurda cam kenarında bir yer bulup İstanbul'u camın arkasından seyredecektim.Gençler akıllı telefonlarıyla uğraşırken manzara bana kalıyordu .Devamlı İstanbul da oturduklarından olsa gerek görmekten bıkmışlardı İstanbul'u.

Memleketimizden İzmir'e geldiğimizde özel zevklerimizde başında Konak'dan vapurla Karşıyaka' ya geçmekti.

O bizim için bir değişiklikti.

Buradakiler iş için gerekli olduklarında geçiyorlardı karşıya benim gibi gezmek içinde gelenler belli oluyordu hal ve hareketlerinden.

KIZKULESİ

Kızkulesindeki esir kız,

Alışmış esaretine.

Bir el sallamadı,

Pencereden gönlüme.

Oysa ben,

Ne hayallerle gelmiştim.

Rüzgar sesini verdikçe Anadoluya,

Seni kurtarmaya gelmiştim.

Uzatsaydın elini,

Denizi dinlemezdim ayıran bizi.

Bir gösterseydin yüzünü,

Aynaları görmezdi gözlerin.

Belki benden utandın.

Bekli bunca sene sesine,

Kulak vermeyen insanlardan .

Ama ben duydum sesini inan...

Vapurdan indikten sonra rotam Kızkulesiydi.Sahil kenarından yürürken olta sallayanlara gözüm takılıyordu.Yerli turistler yabancı turistlerin arasından geçerek hedefime vardım.

Karşımda duruyordu resimlerde gördüğüm Kızkulesi.

Atmış yaş üzerinde yarı fiatdı yaşlılığın değeri vardı demek ki.Otobüslerde buyur amca diye bazen yer veriyorlardı ama benim gönül yaşım daha on sekizdi..

Küçük tekneyle Kızkulesine ayak bastım hava rüzgarlı olduğunda deniz dalgalıydı sanki bir kayıktaymışım gibi geldi.Karadenizden aşağıya doğru gidiyoruz gibi geldi.

Kapıdan içeriye girince artık Kızkulesindeydim.Yaşlı olduğumu merdivenleri çıkarken anladım.

Yıllara meydan okuyan yapının tepesine çıkınca o kadar da küçük olmadığını anladım.

Sevdiğim şehiri bir de oradan seyrettim..